SKANDINAVIENS STJERNE

ORGAN FOR DEN DANSKE OG NORSKE
MISSION AF JESU KRISTI KIRKE
AF SIDSTE DAGES HELLIGE

SYVOGHALVFJERDSINDSTYVENDE AARGANG

1928

SØGER LÆRDOM VED LÆSNING OG VED TRO

KØBENHAVN
UDGIVET OG FORLAGT AF JOSEPH L. PETERSEN
KORSGADE 11, KØBENHAVN
TRYKT HOS F. E. BORDING

INDHOLD

SØGER LÆRDOM VED LÆSNING OG VED TRO

NUMMER 1 | 1. JANUAR 1928 | 77. AARGANG

HVAD DE SIDSTE DAGES HELLIGE TRO.

Af Ældste *Joseph Fielding Smith* af de Tolvs Raad.

Jeg tror absolut paa den store Forsoning af Guds Søn, som kom til Verden for at forsone for Synden og give Verden Liv. Jeg anerkender ham som Faderens Enbaarne Søn. Jeg tror paa en Opstandelse fra de døde, at alle Mennesker vil komme ud af deres Grave, — en bogstavelig Opstandelse, ved hvilken en Forening af Aand og Legeme finder Sted for ikke mere at skilles. Jeg tror, at de retfærdige vil blive ophøjet, besidde Troner og regere over Fyrstendømmer i Guds Rige, og at hvert Menneske vil modtage en Belønning, som staar i Forhold til det, de har udført i Livet. Jeg tror paa Læren om Omvendelse fra Synd, at det er nødvendigt for alle Mennesker at omvende sig.

Jeg anerkender Læren om Daab til Syndernes Forladelse ved Neddyppelse i Vand, og at denne Ordinance udføres af én, som har Autoritet til at udføre den i Herrens Navn. Jeg tror paa Læren om Haandspaalæggelse for den Helligaands Gave, ved hvilken vi kommer i Forbindelse med vor Fader i

Himlen, at vi ved den kan lære om hans Veje og vandre paa hans Stier. Jeg tror fuldt og fast paa Aabenbaring og Inspiration, samt Menneskets Ret til Kommunikation med Gud ved visse Lejligheder. Jeg tror paa Bønnen og paa, at intet Menneske kan komme til Gud, uden at han har Bønnen i sit Hjerte, ved hvilken han har Forbindelse med Faderen. Jeg tror paa Frelsning af den menneskelige Familie, at det er Herrens Hensigt og Ønske at frelse alle sine Børn med Undtagelse af de faa, der ikke vil blive frelst, fordi de paa Grund af deres Ugudelighed og Synd imod Lyset forskyder Frelse for dem selv. Jeg tror, at Evangeliet er universalt og ikke alene for den Haandfuld Sidste Dages Hellige, og at Herren ønsker at frelse alle Mennesker ved, at de antager Jesu Kristi Evangelium og adlyder dets Love.

Jeg tror ikke, at et Menneske frelses alene ved i dette Liv at tro paa eller bekende vor Herre Jesus Kristus; men han maa vedblive indtil Enden at holde de Befalinger, der er givne. Det er et af Evangeliets Principper, at de, som ikke har hørt Frelsningsplanen her i Livet, vil have dette Privilegium i Aandeverdenen for, som Peter sagde, at kunne dømmes i Lighed med Menneskene i Kødet; og formedelst deres Omvendelse maa leve for Gud i Aanden. Hele Menneskeslægten vil høre Evangeliet forkyndt til dem. Tiden vil komme, da hvert Knæ skal bøje sig, og enhver Tunge skal bekende, at Jesus er Kristus.

Jeg takker Herren for vore Templer, hvor vi kan modtage Velsignelser, og for Præstedømmets Magt, som er nødvendig for at erholde en Ophøjelse i Guds Rige. Jeg takker ogsaa for Anledningen, vi der har til at arbejde for de dødes Frelse, saa de kan blive forløste ved at antage Evangliet, ligesom vi har antaget det i Kødet.

ET VIDNESBYRD.

Ethvert Menneske har, naar det tænker tilbage paa det hensvundne Liv, Mindedage, som er uforglemmelige. Ogsaa jeg har et Par uforglemmelige Mindedage, som jeg kunde ønske at omtale i Skandinaviens Stjerne. De Dage, der for mig er uforglemmelige, er den 21. November og 20. December 1926.

Efter min Sogen efter sand Religion, kom jeg til Kundskab om, at Mormonerne vilde afholde et Mode Sondag Eftermiddag den 21. November 1926 i Bjerggade 15, Sonderborg. Uden at tænke videre herover, men af ren Nysgerrighd gik jeg til dette Mode. Jeg blev meget skuffet i mine Forventninger; thi jeg havde gjort mig helt andre Forestillinger om dette Folk og om, hvad jeg der horte. Efter Modets Slutning kom jeg i Samtale med Missionærerne, og da jeg forlod dem, fik jeg en Mormonsbog med hjem, hvilken jeg læste i Lobet af faa Dage. Det er mig umuligt at skildre, hvad der foregik i mit Indre, det var, som om noget, der havde ligget gemt, blev fremkaldt klart og tydeligt for mig. Jeg forstod nu Frelserens Ord, naar han sagde: »Mine Faar kender min Røst«. Jeg kendte Rosten og fulgte den, og derfor staar den 21. November som en uforglemmelig Mindedag for mig, og den vil være af betydningsfuld Værdi, saa længe jeg lever.

Efter at have læst Mormons Bog og andre af Kirkens Skrifter og gjort Sammenligninger med den Hellige Skrift, kom jeg snart efter til Ældsterne for at begære at blive dobt. Det blev bestemt, at Daaben skulde foregaa den 20. December. Skont denne Dag ikke var saa langt borte, længtes jeg dog meget efter, at denne for mig saa betydningsfulde Dag skulde oprinde, at jeg kunde faa mine Synder aftvættede og i Daabens Vande slutte en Samvittighedspagt med min himmelske Fader. Endelig oprandt Dagen, og jeg blev dobt ude i Fjorden ved Sønderborg og fik samme Dag Haandspaalæggelse for den Helligaands Gave, hvormed jeg var et Medlem af Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige.

Nu, mine kære Læsere, jeg vil bære mit Vidnesbyrd, at jeg véd, Gud lever, at han er den samme i Dag som fordum, og at Jesus er Kristus Guds Enbaarne Søn i Kødet, som kom til Verden i Midten af Tiden og ofrede sig selv for Menneskenes Frelse. Jeg véd, at han inden længe vil komme igen for at overtage Fredsregeringen, og de, der har adlydt hans Befalinger, skal regere med ham gennem de Tusinde Aar og derefter i al Evighed. Jeg véd, at Joseph Smith var og er en sand Guds Profet og var et Redskab i Herrens Haand til at modtage Evangeliet i dets Fylde og genoprette Jesu Kristi Kirke paa Jorden i Tidernes Fyldes Husholdning. Jeg véd tillige, at Bibelen saavel som Mormons Bog er Guds Ord.

Nu et Aar efter min Indlemmelse i Kristi Kirke kan jeg ikke undlade at udtrykke min inderlige Glæde over disse for mig saa mindeværdige Dage, og jeg beder Herren velsigne mig og alle, som har sluttet en Pagt med ham, at vi maa leve efter Evangeliets Love og forblive trofaste til vort Livs Afslutning.

Jes Jessen,
Vester Sattrup, Sønderborg, den 21. Novbr. 1927.

KORRESPONDANCE.

Aarhus, 13. December 1927.

Præs. Joseph L. Petersen,
Korsgade 11, København.

Kære Br. Petersen!

Maaske det kunde interessere Dem og Læserne af »Stjernen« at høre lidt fra Aarhus Distrikt. Det er jo nu ca. to Maaneder siden, at jeg blev kaldet til denne ansvarsfulde Stilling at præsidere over det omfangsrige Aarhus Distrikt, og jeg har følt, at Herren har velsignet mig ved mange Lejligheder til at udføre mit Hverv. Jeg har som Præsident over Distriktet foretaget en Rejse omkring til de forskellige Grene for at se, hvorledes Tilstanden i disse Grene fandtes, og hvad Udsigterne

for Fremtiden er. Det var i Sandhed en Glæde og Inspiration for mig at besoge disse Grene, hvor jeg saa og følte den Energi og Trofasthed, hvormed vore Brodre udforer deres Kald. Der er næppe en af Grenene her i Aarhus Distrikt, uden at jeg er forvisset om, at vi igennem Vinterens Løb vil indlemme nye Medlemmer i Kirken, og vore Missionærer arbejder med Kraft og Energi for at faa endnu flere ind i Kirken. Naar vi tager i Betragtning, at Hovedparten af vore Missionærer er unge Mænd, der var ukendte med baade Land, Folk og Sprog, da de kom her, saa synes jeg, at det er et stort Vidnesbyrd for os nu at se disse unge Mænd paa egen Haand varetage vor Kirkes Interesse i de forskellige Grene, og at de er i Stand til at prædike og udlægge Evangeliets Sandheder paa en saadan Maade, at flere er kommen til Sandhedens Erkendelse og vil i en nær Fremtid blive indlemmet i Jesu Kristi Kirke ved Daab. I Sandhed, Herren har velsignet vore unge Missionærer i rigt Maal for deres Trofasthed i Udforelsen af deres Kald. — Vi har ogsaa siden Konferencen oprettet en ny Gren i Silkeborg med Ældste Searen W. Hansen som Forstander og Ældste Orval D. Benson som Medarbejder, og jeg foler, at Herren har inspireret os i dette. Ældste Hansen rapporterer, at der var mange fremmede til Stede ved deres forste Møde, og at de har modtaget Invitationer til forskellige Hjem. — Alt i alt foler jeg, at Aaret 1927, der snart er til Ende, har været et velsignelsesrigt Aar for Arbejdet i Aarhus Distrikt. Naar vi skuer tilbage paa Aaret, kan vi ikke andet end takke vor Fader i Himmelen for hans Godhed mod os, at han har formet det saaledes for os, at mange er kommet til Sandhedens Erkendelse, og jeg foler, at det kommende Aar vil se Fremgang overalt i Aarhus Distrikt, og hvis de 19 Missionærer, der virker her, vil vedblive at udfolde den samme Energi i Udførelsen af deres Kald, da vil Herren aabne endnu mange Dore for os, hvor vi kan bære vort Vidnesbyrd til de oprigtige Sjæle, der endnu findes her. Maa Herren velsigne Dem, Br. Petersen, at De, tillige med Deres Hustru, maa være i Stand

til at lede Arbejdet i den Danske Mission fremad. Ligeledes Br. og Str. Christiansen som Redaktør for »Stjernen«, der altid er en velkommen Gæst her. — Med Ønsket om en glædelig Jul og et godt Nytaar forbliver jeg

Deres Broder i Pagten

Philip Jensen,
Præsident, Aarhus Distrikt.

DEN FØRSTE JANUAR 1928.

Paa Missionens Vegne onsker vi alle Stjernens Lærere et godt og velsignet Nytaar. Det gamle Aar lever nu kun i Minderne. Mon vi alle er tilfredse med den Maade, vi har benyttet Tiden?

Dette jordiske Liv er en Prøvestand, og vi maa smage af det bitre saavel som det søde. Nogle af os kan skue tilbage med vemodige Blikke, andre med Glæde og Tilfredshed. Ligemeget hvad vor Lod har været, vi burde takke Gud vor himmelske Fader, at han har forundt os at komme paa denne Jord og blive delagtige i Jesu Kristi Evangelium. Lad os nu i det nye Aar vise i Tanke, Ord og Gerning, at vi er i Virkeligheden taknemmelige for dette Privilegium. Lad os vise, at vi vil holde hans Befalinger med at betale Tiende, Faste Offer o. s. v., med at holde vore Bønner, med at efterleve Visdomsordet, med at komme til vore Møder, med at forkynde Evangeliet til vore Venner og Medmennesker, med at elske vore Medmennesker som os selv, saaledes at Verden kan dømme os af Træets Frugter, at de kan se, at vi i Virkeligheden er, hvad vi udgiver os for at være. Hvad Evangeliet angaar, kan vi sige, at vore Missionærer i det forlobne Aar har lagt stor Iver for Dagen i deres Arbejde. Ved deres Uddeling af Skrifter har de opnaaet ganske enestaaende Resultater. Herrens Værk gaar fremad.

Sluttelig onsker vi at takke alle Kirkens Medlemmer i Mis-

sionen for den Nidkærhed, de viser for Herrens Sag. Ligeledes de forskellige Distriktspræsidenter og Missionærerne i Grenene, Redaktøren af Skandinaviens Stjerne, de, som forestaar Ledelsen af vore Organisationer, og enhver, som er behjælpelig i Ord og Gerning med dette store sidste Dages Værk.

Maa Gud velsigne dem alle i Aaret 1928 med ethvert oprigtigt Ønske.

Joseph L. Petersen,
Missionspræsident.

GLÆDELIGT NYTAAR.

Naar det gamle Aar er udrundet, da er det, som om vi er kommen til Slutningen af et Kapitel i en Bog; vi overvejer dets Indhold og finder da, at det er meget forskelligartet, en Blanding af Sorger og Glæder, som vi maatte gennemgaa. For os alle er Aaret, der svandt, en Del af vort Liv, en Tid, der aldrig kommer tilbage, og naar Klokken slaar Tolv Nytaarsnat, begynder et nyt Afsnit, et nyt Kapitel af vort Liv, hvis Indhold er skjult for os. Maaske det i mangt og meget vil ligne dets Forgænger? der vil komme lyse Dage med Solskin og Glæde saavel som Dage, der vil være svære at komme igennem. Det eneste, vi véd om det kommende Aar, hvilket vi har lært af Erfaring, er dette, at enhver vil faa sit Kors at bære.

Naar Klokken slaar Tolv Nytaarsnat, staar vi ved Indgangen til det nye Aar, og da skrider vi over Tærskelen ind i den ukendte Fremtid, og for manges Vedkommende opstiger der fra deres Sjæls Dyb sælsomme, alvorlige Tanker. Hvor ofte vi end oplever et Aarskifte, saa er der dog altid noget forunderligt ved den Tanke, at nu er atter et Aar henrundet, et Naadesaar som Gud gav os, for at vi i dette kunde blive bedre Mennesker og komme ham nærmere. Har vi opnaaet dette i det forløbne Aar? Er vi kommet et Skridt fremad? Enhver kan bedst besvare dette Spørgsmaal for sig selv.

Idet jeg nu ønsker Kirkens Medlemmer i den Danske Mis-

sion et glædeligt Nytaar, haaber jeg, at vi alle vil tragte efter at gøre Guds Vilje i det kommende Aar og leve nærmere til hans Bud og Love, saa vi derigennem kan nyde et større Maal af Herrens Velsignelser og opnaa den Frelse og Ophøjelse, vi forventer i Gud vor Faders Rige. C.

HVAD ER KIRKEN FOR OS.

Af *Hans Nielsen*, Haugesund.

Esaias's 800 aar gamle spaadom gik i opfyldelse, da Johannes den døper kom frem i Elias aand og kraft for at berede Herrens sti og ifølge sin autoritet i det aaronske præstedømme begyndte at berede veien for Kristus og oprettelse af hans kirke paa jorden.

Men nu kan jo spørgsmaalet komme, var ikke Guds kirke paa jorden da, var ikke de store mægtige sekter, Farisæerne, Sadusæerne, Esæerne, og var ikke Guds tempel paa jorden, som kunne modtage frelseren og berede værden.

Men hvad skjer, i en stal blev frelseren født, og hans ankomst blev av en himmelsk hærskare kun bebudet til nogen fattige hyrder, og faa var det, som forstod frelserens mission og priste ham, saa som de tre vise mænd, Simon og profetinden Anna i templet.

Dog, frelsningsplanen var lagt, og vi ser, da Jesus var 30 aar døbt og fristet, begyndte han paa sit verk og forkyndte, at himmelens rike var kommet nær.

Han anerkjendte ikke nogen av de bestaaende sekter, men han sagde: »De dyrker mig forgjæves, idet de lærer lærdomme, som er menneskebud«, men templet, som han sagde, var sin faders hus, anerkjendte han fuldt ud.

Vi kjender alle hans utvælgelse av de 12 apostle, de 70 og de embedsmænd, som var nødvendig til at utbrede evangeliet, det som av hans samtidige blev kaldt den Nasaræers sekt.

Jesus utsendte sine apostle med magt og myndighet sigende: »Den, som tror og bliver dopt, skal blive salig, men den, som ikke tror, skal blive domt«, men apostelen Peter fik en særlig besked, da frelseren sagde til ham: »Vogt mine lam«.

Med hensyn til Jesu Kristi kirke, da er det bekjendt, at den er bygget paa apostlenes og profeternes grundvold og dens stifter Jesus Kristus som hovedhjornestenen, der havde sin kraftige utfoldelse paa pinsefestens dag, da 3000 blev tillagt kirken.

Det nye testamente giver os en grei forklaring paa kirkens utbredelse i den forste tid, dens første arbeide, forfolgelse og utbredelse i Palæstina, men da apostlene med Peter, Jacob og Johannes i spidsen havde faaet meddelelse om Peters syn hos Simon Garver, blev disse enige om, at hedningerne havde samme ret til evangeliet, saa vi ser, deres missionsvirksomhet strekker sig fra Indien i Øst til langt ned i Afrika i Syd og til Spanien og Frankrig i Vest og Nord.

Paulus sammenligner kirken med et legeme, nogen bedre sammenligning kan vel ikke gives, for enhver av os kjender sit eget legeme og vet, hvilket fint instrument det er, og saa fuldkomment var den kirkelige organisation; og han siger videre, at Kristus satte i kirken apostle, profeter, hyrder og lærere til legemets, altsaa kirkens, fuldkomne beredelse og styrelse.

Men frafaldet blev og er en kjendsgjerning, hvorom Paulus, Johannes og Juda skriver og forudsiger, at det maatte komme, og det syndens menneske aabenbares, og ulve skulde komme ind og ikke spare hjorden, og kirken blev av den grund, sammen med dens autoritet, borte, omendskjønt bibelen var paa jorden.

Nu kan jo sporgsmaalet komme, havde Gud ladt menneskenes børn uten kirke, uten autoritet og uten anledning til at komme tilbake til ham?

Svaret bliver nei og atter nei!

Naar vi saa læser apostelen Johannes' aabenbaring 14: 6, som han mottog paa øen Patmos, hvor han ser hen til verdens sidste tid før Herrens dom, og han siger: »Og jeg saa en anden engel flyve under det høieste av himmelen, som havde et evigt evangelium at forkynde for dem, som bor paa jorden og for hver en stamme og tunge og folk«, og likeledes Daniel siger i 2: 44—45:

»Og i disse kongers dage vil himmelens Gud oprette et rike, som ikke skal ødelægges i al evighet, og hvis herredømme ikke skal overlades til noget andet folk; det skal knuse og gjøre ende paa alle hine riker, men selv skal det staa fast evindelig, eftersom du skuede, at en sten blev løsreven fra bjerget, ikke med hænder og knuste jernet, kobberet, leret, sølvet og guldet. Den store Gud har kundgjort kongen, hvad der skal ske herefter, og fast staar drømmen, og troværdig er dens udtydning.«

Av disse Guds mænds profetier ser vi, at Gud ikke havde glemt sine børn eller overladt dem til sig selv, men at han atter vilde oprette sit rike og kirke for at forkynde evangeliet for hver stamme, tunge og folk, før timen for hans dom kommer.

Paa hvilken maate skulde nu Gud oprette sin kirke paa jorden, skulde han atter sende sin dyrebare søn for at blive korsfæstet og pint i 33 aar, eller var det ikke mere naturligt, at han benyttet samme fremgangsmaate som før til de gamle profeter, nemlig aabenbaring og englesendelse.

Til dette bruk opreiste han en 14 aars yngling, som var ydmyg og opriktig nok til at give Gud æren og villig til at efterfølge hans bud og befalinger.

Han blev undervist og belært om Guds vilje og bemyndiget til atter at oprette Jesu Kristi kirke paa jorden med den samme fuldmagt, med den samme organisation, med den samme orden, med de samme embedsmænd og med den samme kjærlighet, som Jesus selv oprettede, da han var paa jorden i det korte tidsrum, hvori han virket, som overtræffer

alt, hvad det almindelige dødelige menneske med begrænsede kræfter kan utføre, et arbeide saa stort, at intet menneske kunde utføre det uten at være ledet av Gud.

Gjennem ham blev for verden atter aabenbaret de ting, som havde været skjult i 1200—1500 aar, og kirken blev oprettet saa perfekt og fuldkommen i baade aandelig, filosofisk, teologisk, social og økonomisk retning, at ingen sammenligning kan gøres, men beviser sin guddommelige oprindelse.

Spørgsmaalene bliver nu, hvad er kirken for os, og hvad gjør kirken med os.

Jo, kirken er for enhver av dens medlemmer det aandelige institut, hvor hver og en kan hente føde, fred og trøst for deres sjæle, og hvor Guds tjenere med autoritet utfører de ordinancer, som er nødvendige for indlemmelse i Guds kirke, og som er nødvendige for at helbrede syke og daab for døde og beseglinger av levende og døde.

Kirken belærer ethvert menneske om veien tilbake til Gud, det vil sige, saafremt de er villige til at lytte dertil.

Dens medlemmer bliver ledet paa veien til fuldkommenhet fra barnets tidligste alder.

Gjennem søndagsskolen bliver de lært om Jesus og hans død for os og om evangeliets første principer, saa de der faar et fundamentalt grundlag for religionen, ligesaa bliver de øvet i sang, oplæsning, deklamation og musik.

Enhver av kirkens forskjellige organisationer bygger videre paa dette grundlag for at bevare dens medlemmer fra fristelser og farer og holde dem borte fra verdens ondskap og gjøre dem berettigede til Guds rike.

Derfor paahviler det ethvert av kirkens medlemmer det ansvar at forkynde evangeliet for alle dem, som endnu ikke har faaet øinene op for disse dyrebare sandheter, og at advare sin broder og søster, som har forvildet sig ut paa daarlige veie, og i kjærlighetens aand søke at samle enhver under kirken, for denne aand er det, som har skaffet kirkens hurtige vækst og fremgang.

Det store arbeide, som kirkens 2500 missionærer og dens mange tusind embedsmænd utfører, er et kjærlighetsarbeide, som gjøres uten løn og betaling, men som gjøres for at opfylde Guds ord, at forkynde evangeliet for alle folk og oprette hans rike paa jorden.

Jesu Kristi kirke ledes derfor uten tvang og befaling, men kun ved Guds bud og love, og dens ledende mænd foregaar saaledes medlemmerne med et godt eksempel, saa som apostelen Peter siger: »Værer mønstre for hjorden«.

Kirken er saaledes for os, Jesu Kristi repræsentant og evangeliets retmæssige forkyndere paa jorden, og som det fuldkomne læresystem, det er, bringer det baade aandelig og timelig frelse for alle, som vil efterfølge samme.

Den har ikke noget verdsligt at tilbyde dens medlemmer, tværtimod de bliver forfulgt med haan og spot, men mottar det vidnesbyrd, at de tjener Gud, og hvis de er tro til enden, da vil de opnaa frelse og ophøielse i hans celestiale rike.

FORNUFTMÆSSIG TEOLOGI.

Af Dr. *John A. Widtsoe* af de Tolvs Raad.

(Fortsat fra Side 380.)

Tempelmyndighed. De herligste Ceremonier, der udføres i Templet, er maaske de, hvorved Mand, Hustru og Børn besegles til hverandre for Tid og al Evighed. Ifølge Evangeliet ophører Ægteskabsforbindelsen ikke nødvendigvis ved Døden. Tværtimod vedbliver Ægteskabet at eksistere for alle Tider. Saadan en Sammenføjelse eller Besegling kan kun udføres formedelst speciel Autoritet, en Myndighed, som Kirkens Præsident alene er i Besiddelse af. Men Præsidenten kan dog for en kortere eller længere Tid overdrage denne Myndighed til andre, saa at visse Tempelarbejdere kan forrette saadanne Ægteskaber i Guds Templer. Børn, der er bleven født, førend deres Forældre var ægteviede for Tid og Evighed, kan ligeledes senere hen blive beseglede til deres Forældre, saa at

Slægtskabsforholdet kan vedblivende opretholdes gennem Evighedens Evigheder.

Endvidere, enhver Ceremoni, der tilhorer Kirken, kan forrettes i Templet. Her findes en Dobefont, hvor Indlemmelsesceremonien kan udføres; ja, enhver Ordinance, der er beregnet paa at komme de Hellige til gode, kan her udøves.

I Templerne udforer de Levende Tempelceremonier for de Dode. Denne vikarierende Gerning for de Døde, der ikke, medens de levede paa Jorden, annammede Evangeliet, udgør Storstedelen af Tempelarbejdet; thi naar man først har modtaget sine egne Begavelser i Templet, maa man derefter, naar man skal virke i Templet, udfore Tempelarbejde for de Døde. (Dette Emne vil udførligt blive behandlet i et senere Afsnit.)

Gentagelse mulig. Den dybe Mening, som Tempelgudstjenesten har for den oprigtige Deltager, gor det vanskeligt for Mennesket med sine begrænsede Evner paa en Gang at fatte og forstaa eller endog erindre det hele — og kun en Gang i Livet faar nogen Person sine egne Begavelser. For at komme i Besiddelse af den Aand, der gor sig gældende ved Udforelsen af Tempelarbejdet, saa vel som for at opfriske Erindringen, kan man dog indgaa i Templet saa ofte, man vil, for at modtage Begavelser for de Dode. Paa denne Maade drager baade den Levende og den Dode Fordel af Arbejdet, der udfores.

Templerne, altsaa, er de Midler, ethvert Medlem af Kirken kan ty til for at modtage dyrebare Begavelser og blive aandelig oplivet samt forfrisket i Erindringen angaaende den »store Plan«, som han tilligemed alle andre Mennesker er beskæftiget med. Tempelarbejdet er et Haabets Anker baade for de Levende og for de Dode. Templer er for nærværende i fuld Gang i de folgende Byer i Utah: Salt Lake City, St. George, Logan, Manti, Cardston, Alberta, Canada, og i Laie, Hawaii, medens endnu et Tempel er nylig indviet i Staten Arizona.

MENNESKETS BRODERSKAB.

Der er mange Mennesker paa Jorden. Intet Menneske stilles alene og paa egen Haand lige overfor Naturens uhyre Kræfter.

Nej, man er alle Vegne omgiven af andre Mennesker, som man maa omgaas med. Dette Forhold leder til Anvendelsen af mange af Evangeliets Principper i det daglige Liv.

Fælles Herkomst. Formedelst Guds Kraft blev Menneskenes Aander født i Aandeverdenen og blev saaledes Guds Børn. Udsprungen fra den samme aandelige Kilde bliver efterhaanden ethvert Menneske født til Verden; med andre Ord, det modtager sit jordiske Tabernakel. Men alle stammer fra den ene jordiske Stamfader, Adam. Alle Mennesker er saaledes af en identisk, fælles Herkomst. Derfor, hvad Herkomst angaar, er alle Mennesker absolut ligestillet.

Fælles Formaal. Aanderne er sendt til Jorden i en fælles Hensigt. Ved lidt efter lidt at opnaa Herredømme over Naturens Kræfter, der omringer Mennesket, har det, lige fra »Begyndelsen«, naaet længere og længere frem henimod den ophøjede Stilling, Mennesket for nærværende befinder sig i blandt Jordens Skabninger. »Mennesket er til,for at det kan nyde Glæde«. Denne Sætning udtrykker i faa Ord Grundhensigten med Menneskets Virksomhed, enten det saa er paa Jorden eller noget andet Sted.

Som tidligere bemærket var alle de Aander, der er kommen, eller som i Fremtiden vil komme til Verden, til Stede i det »store Raad«, der holdtes i Himlen, førend nogen endnu var bleven født paa Jorden; og alle disse Aander erklærede da, at de var villige til at antage den bestemte Plan, som blev fremlagt for dem. Det er ifølge denne Overenskomst, at Mennesket er »paa Jorden sat«. Alle Mennesker higer af Naturen efter at komme i Berøring med Universets grovere Elementer, der kan tjene dem som Midler, hvorved de kan opnaa fremtidig Magt og den Glæde, der gør En lykkelig. Hvor naturligt er vel ikke det menneskelige Ønske, at Jordelivets Erfaringer skal ledsages af saa megen Glæde som mulig! Altsaa, alle Mennesker, som har levet, som lever, eller som vil komme til at leve paa Jorden, besjæles af fælles Forsætter. Derfor, hvad Menneskenes Grundhensigter angaar, er de ens for alle — man er følgelig absolut ligestillet i saa Henseende.

(Fortsættes.)

NYTAARS NAT.

De evige Stjerner tindrer. Svagt suser de høje Træ'r.
Det er, som de henfarne Dage paany er vort Hjerte nær.
Saa stille, saa stille er Natten. Tyst rinder den gamle Aa
og spejler de gyldne Stjerner paa Himlens let slorede Blaa.
Atter et Aar henrinder
i Tidernes dybe Flod,
gemmes blandt gamle Minder
og det, som vi her forlod.
Hvad skælver i Nat omkring os? Kun Frostnattens svale Vind
.... og alle de tusind' Minder, der strømmer ind over vort Sind.

Du Lysenes gode Fader, som skænker alt stort og godt,
hav Tak for de rige Minder, vi vandt, hvor vi nys har traadt,
hver Ven, der ikke har svigtet, hver Vandring med frigjort Sind,
hver Luftning fra Skovens Londom, hvert Pust af en havfrisk Vind!
Gennem de mørke Stunder
bar os Guds stærke Haand,
styrked' os Troens Under,
hjalp os Guds gode Aand.
Maatte vi Mismod friste og vandre mod stormfuldt Vejr —
se: Med en Tak paa Læben vi hilser dog Nytaar her!

Lad leve de lyse Minder, vi fik i det svundne Aar;
den Sang, som de sagte synger, har Glans af en evig Vaar!
Tiden flyver saa hastigt, og Skæbnen har snare Fjed,
ingen véd, hvad vort Hjerte i Fremtiden trøstes ved!
Glæd dig til dybt i Sjælen
ved Glæden, du fik i Aar —
trofast er Mindets Dvælen,
naar Dagenes Glans forgaar!
Her i den dybe Stilhed vi takker for det, der svandt —
selv for de vege Drømme, der aldrig i Hverdag vandt!

Vi vandrer ad travle Veje og nytter ethvert Sekund,
glemmer vor Sjæl for det Ydres sygt dirrende Nervebundt,
vi tror, at som Tiden løber, saa drejes vor Lykkes Hjul. —
skønt Lykkens sprudlende Kilde er Hjertets det dybe Skjul. —
Stænget er Vintermørket,
Solhverv er kommen her.
Rejs dig, o, Sjæl — gaa styrket
ind i Guds Morgens Skær!
Dybt i vort eget Indre gaar Livets og Lykkens Elv —
lykkeligt kun det Hjerte, der kender til Bunds sig selv!

G. Just Pedersen.

SØNDAGSSKOLENS NADVERVERS OG KORLEKTIE
for Januar 1928.

Nadververs:

Ydmygt med Ærbødighed
forvisset om Guds Kærlighed
jeg tager nu af Vand og Brød
til Minde om min Frelsers Død.

Korlektie:

Thi enhver, der gør min Faders Vilje, som er i Himlene, han er min Broder og Søster og Moder.

Math. 12. Kap. 50. V.

INDHOLD:

SKANDINAVIENS STJERNE, Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Helliges Organ i Danmark og Norge, udkommer den 1. og 15. i hver Maaned og koster 6 Kroner pr. Aar eller 25 Øre pr. Nummer. Til Salg paa alle Missionens Kontorer.

Udgivet og forlagt af JOSEPH L. PETERSEN, Korsgade 11, Kbhvn. N.

Trykt hos F. E. Bording.